

VESTI IZ VASI

GLASILO OBČINE GORIŠNICA - ŠT. 1/LETNIK 1, december 1997

Vse je enkrat prvič

Veseli smo, če nam kdo pove kaj lepega, veseli smo, če vidimo kaj lepega. Prav tako si želimo, da bi bili veseli in zadovoljni, spoštovani občani in občanke, ko boste držali v rokah prvo številko Vesti iz vasi. Živimo v času, ko je informacija pomemben del našega vsakdana.

V občini Gorišnica imamo dobro vpeljan interni kabelski sistem, žal pa vsi nimate te možnosti, da bi lahko spremljali občinsko kroniko. Zato smo se odločili, da izdamo prvo številko

Vesti iz vasi, kjer bi vas želeli informirati, kaj se je v občini dogajalo in kaj se še bo.

Ko predstavljamo našo občino, rečemo nekako tako:

Že zgodovina priča o lepotah naših gričev v Halozah in Slovenskih goricah, o lepotah našega polja. Tu so pomniki preteklega in kultura našega kraja. Temu je priča sedanost neokrnjene narave, katera je naše največje bogastvo.

Zaupamo vase, zaupamo v prijatelje. Ni nas veliko, a nas je dovolj, da lahko sprejmemo prijatelja in gosta in mu ponudimo kruh in vino.

Naj bodo tudi naše Vesti iz vasi vez med 24 vasmi, v katerih živimo in delamo, naj nam prinesejo tisto informacijo, ki bo gibalo napredka - naše občine.

Smo v prazničnem času. Zaželimsi vesele božične praznike, srečno, zdravo in zadovoljno 1998.

Slavko VISENJAK

Foto Laura

Prihaja čas, v katerem se oxiramo na opravljeno delo in v mislih snujemo nove načrte. V naši občini jih je veliko. Zavedamo se, da jih je mogoče uresničiti s skupnimi močmi. Zato Vam v prihajajočih božično - novoletnih praznikih želimo vse dobro, v letu 1998, pa obilo zdravja in sreče.

Župan občine Gorišnica

Predsednik občinskega sveta

VESTI IZ VASI je glasilo občine Gorišnica, ki glasilo tudi izdaja.

Uredništvo: *Peter Kirič, Tatjana Mohorko, Tanja Maroh, Helena Korošec in Stanislav Golc.*

Fotografije: *Foto Laura, Tatjana Mohorko*

Oblikovanje naslovnice: *RM design d.o.o. - Robert Mihelčič, Savska cesta 3, 1000 Ljubljana*

Lektorica: *Dragica Petrovič*

Tehnično urejanje in tisk: *Florjančič Tisk d.o.o., Miklavž*

Naslov uredništva: *Občina Gorišnica, Gorišnica 54, 2272 Gorišnica*

Telefon: *(062) 708-062*

Po mnenju Urada vlade R Slovenije je občinsko glasilo **VESTI IZ VASI** šteje med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Glasilo občine Gorišnica **VESTI IZ VASI** je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 1509.

PREDSTAVITEV OBČINSKEGA SVETA, ODBOROV, KOMISIJ, VAŠKIH ODBOROV IN DRUŠTEV

USPEŠNO DELO 16-ČLANSKEGA OBČINSKEGA SVETA

Občina Gorišnica ima 16-članski občinski svet, ki je najvišje telo odločanja v občini. Predsednik sveta je Stanislav Vojsk, podpredsednik Jožef Klinc, člani sveta pa so še: Danijel Polajžer, Alojz Žiher, Zvonko Arnečič, Janko Bezjak, Slavko Rižnar, Rajko Zavec, Janko Žnidarič, Miran Klinc, Janez Rožmarin, Miro Lesjak, Simon Milošič, Vekoslav Čagran, Stanislav Golc, Zlatko Sok. Šest članov občinskega sveta prihaja iz vrst Slovenske ljudske stranke, pet članov iz stranke Slovenskih krščanskih demokratov, trije člani iz Liberalne demokracije Slovenije in dva člana iz Socialdemokratske stranke. Sekretarka občinskega sveta je Marija Horvat, tajnik občinske uprave pa je Alojz Ivanuš.

Občina ima po statutu 6 odborov in sicer: odbor za gospodarstvo - predsednik Alojz Žiher, odbor za družbene dejavnosti - predsednik Jožef Klinc, odbor za premoženje - predsednik Stanislav Golc, odbor za plan in razvoj - predsednik Janez Rožmarin, odbor za finance - predsednik Slavko Rižnar, odbor vaških skupnosti - predsednika Stanislav Vojsk in Jožef Klinc in nadzorni odbor - predsednik Ivan Obrhan, lani pa so v občini dodali še odbor za občinski praznik, ki ga vodi Miro Lesjak.

Odbor za gospodarstvo ima v svojih okvirih še tri komisije: komisija za kmetijstvo - vodja Rajko Zavec, komisija za obrt in podjetništvo - vodja Danijel Polajžer in komisija za turizem - vodja Stanislav Golc.

Tudi odbor za družbene dejavnosti je precej širok odbor, zato se delo

Predstavniki občine pred Dominkovo domačijo

tega odbora deli na štiri komisije: komisija za kulturo - vodja Miro Lesjak, komisija za zdravstvo in socialo - vodja Zlatko Sok, komisija za vzgojo in izobraževanje - vodja Janko Žnidarič in še komisija za požarno varnost, pomoč in civilno zaščito - vodja Stanislav Vojsk.

V občinski strukturi delajo tudi komisije: občinska volilna komisija, ki vodi referendum in volitve v občini, komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ta pa obravnava vprašanja iz pristojnosti občinskega sveta, ki se navezujejo na volitve, imenovanja in razrešitve, opravlja zadeve, ki jih določa zakon, statut občine, poslovnik ter drugi akti občinskega sveta. Tretja je komisija za vloge in pritožbe, torej člani te komisije obravnavajo pritožbe, ki se nanašajo na posamezne zadeve ter proučuje prošnje, pritožbe in druge vloge, ki jih pošiljajo občani občinskemu svetu. Komisija za pogrebne zadeve in pokopališča v Gorišnici vodi Vekoslav Čagran, v Cirkulanah pa Jožef Klinc,

komisijo za aktivnosti na gradu Borlu Andrej Horvat, komisijo za delitveno bilanco Vekoslav Čagran, komisijo za priznanja in odlikovanja Miro Lesjak, komisijo za elementarne nesreče Simon Milošič in komisijo za pred-šolsko vzgojo v vrtcih Andrej Horvat.

VAŠKI ODBORI

Potem ko se je vodstvo občine Gorišnica odločilo za prenehanje delovanja obeh KS, Gorišnica in Cirkulane, sta izgubili tudi status pravne osebe, zato so na teh območjih vpeljali vaške odbore za vsako vas posebej. Predsedniki vaških odborov niso člani občinskega sveta, sodelujejo pa s svetniki na svojih območjih in jim dajejo posamezne predloge, ponekod pa je to sodelovanje zelo dobro urejeno. Vsi vaški odbori niso zaživel tako, kot je bilo pričakovati, zato pa so nekateri bistveno spredaj, tudi v prizadevanjih za boljši razvoj v komunalni infrastrukturi. Na območju občine Gorišnica tako deluje 23 vaških

odborov, kot je tudi naselij v občini.

Vaški odbori na območju nekdanje KS Gorišnica: VO Cunkovci (predsednik Franc Ivanuš), VO Formin (Vlado Kelenc), VO Gajevci - Placerovci (Viktor Ivančič), VO Gorišnica (Andrej Horvat), VO Mala vas (Jožef Bezjak), VO Moškanjci (Franc Trunk), VO Murinci (Jožef Rožmarin), VO Tibolci (Janko Zamuda), VO Zagojiči (Igor Horvat) in VO Zamušani (Davorin Kelenc).

DRUŠTVA, ZVEZE, INŠTITUCIJE

Občina Gorišnica je „bogata“ tudi po številu ljubiteljskih društev; tako na področju kulture, športa in gasilske organizacije, v občini pa samostojno delujeta že gasilska in športna zveza, ki imata v svojih vrstah člane iz različnih društev. V *gasilsko zvezo Gorišnica* se je

združilo devet PGD, sedež zveze je v občinski zgradbi v Gorišnici, predsednik zveze je Alojz Vesenjsek. V *športno zvezo Gorišnica*, katere predsednik je Jurij Cvitanič, so vključena naslednja društva in klubi: ŠD Gorišnica - predsednik Ljubo Brodnjak, ŠD Cirkulane - predsednik Ivan Hemetek, Rokometni klub Pyramidia Moškanjci - predsednik Zlatko Sok, Judo klub Gorišnica - predsednik Peter Cvetko, KMN Dolane - predsednik Anton Podhostnik, Šahovsko društvo Gorišnica - predsednik Jurij Cvitanič, Teniško društvo Gorišnica - predsednik Danijel Horvat in Zmajarski klub Lastovka - predsednik Janko Bezjak.

Med aktivnejša društva v občini sodi tudi Turistično društvo Cirkulane, ki vsako leto na pustno soboto uspešno pripravi osrednjo občinsko fašensko prireditev s povorko. Društvo vinogradnikov in

sadjarjev Haloze se že lahko pohvali z nekaj odličnimi vinogradniki, vsako leto pa poskrbi za bogat izbor izobraževanja in strokovnih ekskurzij. Ne smemo pozabiti tudi na Upokojenska društva v Cirkulanah, Gorišnici in Zagojičih, ki so prav tako zelo delovna, uspešna je tudi Lovska družina Cirkulane, ki je letos praznovala 50. letnico delovanja, gorišniški lovci pa so se združili v Lovsko društvo Gorišnica in si zgradili tudi že svoj lovski dom. V zadnjih dveh letih sta zelo aktivni tudi Namakalna zadruga Gajevci - Placerovci in Namakalna zadruga Formin.

Občina ima tudi zelo pomembne zdravstvene inštitucije: splošno ambulanto Gorišnica, splošno ambulanto Cirkulane, zasebno zobno ambulanto dr. Zlatka Soka v Gorišnici in zobno ambulanto v Cirkulanah. Med socialne inštitucije sodijo: Karitas Gorišnica in Cirkulane, Rdeči križ Gorišnica in Cirkulane.

TM

VAŠKI ODBORI V HALOZAH

Haloze, kjer so ljudje skozi dolga stoletja živeli skromno ob trdem delu, so brez svoje posebne krivde ostale ob strani burnega razvoja na Slovenskem. Danes so nedvomno ena manj razvitih pokrajinskih enot v naši Sloveniji. Njihove naravne danosti pa so ugodne, ljudje delavni in dobri. Potrebna je le jasna opredelitev, spodbuda in začetna pomoč širše družbene skupnosti, pa je nakazani razvoj mogoče uresničiti.

Vendar se postopoma že zmanjšuje današnja velika razlika med življenjem v Halozah in razvitejšimi slovenskimi pokrajinami. Eden pomembnih organov v strukturi občinskega sveta, ki skrbi za razvoj svojega kraja so gotovo odbori vaških skupnosti (VO). Njihova naloga je, da predstavljajo interese vaških skupnosti v občini.

Odbor vaških skupnosti sestavljajo predsedniki VO in predsednik in podpredsednik, ki ga imenuje

občinski svet. VO daje mnenja občinskemu svetu, odborom, nadzornemu odboru in županu o vseh zadevah iz njihove pristojnosti, ki se nanašajo na interese vaških skupnosti, zlasti pa o zadevah, ki se nanašajo na občinski proračun, na razvoj občine in na prostorsko ureditev občine.

Na haloškem območju jih imamo dvanajst.

Ti so:

1. VO BREZOVEC, predsednica je Ruža BRLEK.
2. VO CIRKULANE, predsednik je Franc PRELOG.
3. VO DOLANE, predsednik je Janez LJUBEČ.
4. VO GRADIŠČA, predsednik je Ivan MAROH.
5. VO GRUŠKOVEC, predsednik je Franc BELŠAK.
6. VO MALI OKIČ - SLATINA, predsednik je Rajko LESJAK.
7. VO MEDRIBNIK, predsednik je Alojz JURGEC.

8. VO MEJE, predsednica je Elizabeta KORENJAK.
9. VO PARADIŽ, :
- SPODNJI - predsednica je Danica RANFL.
- ZGORNJI - predsednik je Mirko MLAKAR.
10. VO POHORJE, predsednik je Anton KOKOT.
11. VO PRISTAVA, predsednik je Jože PETROVIČ.
12. VO VELIKI VRH, predsednik je Franc EMERŠIČ.

Tako predsednica VO Brezovec, ga. Ruža BRLEK lahko pove, da so s pridnim delom zgradili vodovod in na omrežje priključili okoli 160 gospodinjstev. Želijo si še asfaltiranje ceste, ki je dolga 4 km. Gramoziranje so v glavnem že opravili.

Gospod Franc PRELOG, predsednik VO v Cirkulanah, je zadovoljen z ureditvijo samega centra v kraju. Uredili so asfaltno prevleko, zgradili lepe kamene škarpe, ki

dajejo pečat usklajenosti s samo okolico.

Tudi VO Gruškovec stremi k posodobitvi glavne cestne povezave in gramoziranju stranskih cest do vsake domačije. Predsednik VO g. Franc BELŠAK je izpostavil tudi problem vodovodnega omrežja „slovensko-hrvaškega“ območja.

Zelo aktivni so krajanji Mali Okič - Slatina s svojim predsednikom g. Rajkom LESJAKOM. Njihovo delo ima jasno načrtan razvojni cilj in njihove že opravljene naloge so strnjene v celoto svojega kraja. Pod sloganom „V slogi je moč“, so se najprej lotili:

- spomladanskega čiščenja v svojem kraju,
- organizirali so „Prvomajsko kresivanje“,
- lotili so se postavitve „Klopotca velikana“,
- organizirali so tradicionalno romanje od kapele Sv. Avguština,
- po pravilih, ki jih veleva čas trgatve, so pripravili prireditev „Snemanje klopotca“,
- organizirali so tudi „Krajo klopotca“,
- počastili so z najlepšimi željami srebrno - poročenca, domačina, zakonca Golc,
- skupaj z Lokalno razvojno agencijo „HALO“ so sodelavci na predstavitvi HALOZ na sejmu GOST TUR 97 v Mariboru in INTERSPAR V Ljubljani (Martinovanje po haloško).

G. Lesjak rad zadovoljno pove, da bodo kmalu postavili „božično drevo“ in organizirali skupno silvestrovanje za vse krajanje.

V Medribniku so pridni domačini očistili potoke, odvodne kanale, da ne prihaja več do močvirnega zaliva. G. Alojz JURGEC pa si skupaj s krajanji želi posodobiti ceste.

Res je, da brez primerno urejene temeljne prometne mreže hitrejši razvoj ni mogoč nikjer, tudi v Halozah ne.

Zato pa nikakor ne morejo biti zadovoljni krajanji v obmejnem pasu s sosednjo Hrvaško. Predsednica VO Meje, ga. Elizabeta KORENJAK, je povedala, da so naravnost

ogorčeni nad mlačnostjo svoje občine. Že velikokrat so prosili za pomoč pri asfaltiranju ceste, ki je dolga 3 km, in nenazadnje so se obrnili tudi na Ministrstvo za promet in zveze v Ljubljani. Sklenili so, da v kolikor njihov problem ne bo dobil ustrezne rešitve, izberejo svojo pot, ki pa ne bo nič kaj prijetna za celotno občino Gorišnica.

Kljub dobremu medsebojnemu sodelovanju vaških odborov s strani občine prihaja žal tudi do nekaj težav, o katerih bi bilo vredno temeljito razmisliti.

Predsednica VO Paradiž, ga. Danica RANFL, je s svojimi krajanji zadovoljna z rezultati dela. Želijo si še posodobitve in asfaltiranja cestne povezave s kraji Medribnik - Paradiž - Pohorje.

VO Pohorje je sredi izgradnje velikega vodovodnega omrežja, ki povezuje PRISTAVO - MALI OKIČ - SLATINO - POHORJE. G. Anton KOKOT je povedal, da si prav tako želijo asfaltiranja ceste, dolge približno 600 m. Veliko truda so vložili tudi pri izgradnji telefonskega omrežja.

VO Pristava s svojim predsednikom g. Jožetom PÉTROVIČ prizna, da nima veliko razlogov za zadovoljstvo, saj je kar nekaj del ostalo nedokončanih. Na predlog g. Petroviča za ureditev peš poti je bilo izvedeno gramoziranje od Bračičevega mostu do Žuranovega mosta.

Žal to ni bilo opravljeno do konca. Nezadovoljni so tudi glede plačila vode s hrvaškega območja s strani potrošnikov. Preko javnih del pa so organizirali pleskanje utic na avtobusni postaji v Pristavi ter uredili gramoziranje cest.

G. Franc EMERŠIČ, predsednik VO Veliki Vrh, je zadovoljen s svojim delom, saj so opravili priključitev vodovoda, zgradili so telefonsko omrežje, problem pa se izpostavi le pozimi, v času pluzenja zasneženih cest.

Z VO v Gradiščah so lahko le zadovoljni, je povedal g. Ivan MA-ROH, saj so opravili asfaltiranje

ceste, dolge 1700 m, organizirali so prvomajsko kresovanje, uredili in zaključili izgradnjo telefonskega omrežja ter nenazadnje obnovili Štuhečevo kapelo, ki je eden najlepših sakralnih spomenikov v mariborski škofiji.

Posebej želim omeniti, da je do nedavnega veliko VO z lastnim trudom, požrtvovalnostjo in veliko strpnosti uredilo telefonsko omrežje.

Haloze so bile še pred kratkim simbol revščine in viničarstva in še danes se težko otepajo podobnih vzdevkov. V resnici pa je haloški svet mehko nagubana zelena odeja, na kateri kljub trdemu življenju živijo dobri in pošteni ljudje.

Razgibana pokrajina z mnogimi lepimi razglednimi točkami, s čistim in bogatim zrakom ter daleč od mestnega hrupa, ima izvrstne pogoje, da privabi izletnike. Na moderniziranih kmetijah bo mogoče razvijati tudi kmečki turizem.

Zaradi ugodnih okoliščin imajo Haloze odlično izhodišče za uveljavljanje nevsiljivega in mehkega turizma ter popotništva.

Pesnik Oton Župančič je leta 1939 v knjigo gostitelja v Pohorju pri Cirkulanah zapisal:

„Novi kraji, nova čuda. Prijazni ljudje. Prijetno presenečen nad slikovito pokrajino Halož“

Življenje v Halozah objema mir. Še vedno pa se namreč vrtijo v začaranem krogu: cesta, voda, elektrika,... Vsaj slednjega jim zdaj več ne primanjkuje. Zato pa bo od vsestranski nerazvitosti ter z njo povezanim pomanjkanjem in garaškim delom, ostal le še grenak spomin.

Vsem odborom vaških skupnosti, kakor tudi vsem predstavnikom občinskega sveta, posebej pa županu g. Slavku VISENJAK, želim vse dobro v novem letu 98. Veselimo se uspehov svojega dela, kajti sreča se odraža v majhnih stvareh.

TANJA MAROH

KATERE SO NAJPOMEBNEJŠE INVESTICIJE TRILETNEGA OBDOBJA OBČINE GORIŠNICA?

VODOVOD, CESTE, ŠOLSKI ZGRADBI IN POSODOBITEV ZDRAVSTVA

Tako kot vse novonastale občine v Sloveniji, se je tudi občina Gorišnica že na začetku delovanja srečala z mnogimi težavami na področju komunalne infrastrukture, s slabimi razmerami v zdravstvenih ambulanzah in s pomanjkanjem ustreznih šolskih prostorov. Vse to so pomembnejše razvojne naloge, s katerimi se je vodstvo gorišniške občine ukvarjalo v preteklih treh letih, v prioriteti pa je občina imela izgradnjo vodovodnih sistemov po vsej občini in na drugem mestu modernizacijo krajevnih in lokalnih cest.

Slavko Bratuša, v občini Gorišnica odgovoren za področje infrastrukture v celoti, je povedal, da so že leta 1995 podpisali pogodbo in postavili temeljni kamen za izgradnjo vodovoda Borl - Zavrč, za katerega sta investitorja občini Gorišnica in Zavrč. Ta vodovodni si-

Slavko Bratuša

stem je dolg 45 kilometrov, nanj je že priključenih 180 gospodinjstev na območju gorišniške občine, naložba pa je vredna 160 MIO tolarjev, od tega ima Gorišnica 39 odstotni delež. Drugi vodovodni sistem med Zamušani (srednji in višinski del) in Tivolci so v občini pričeli graditi lani, dolg je 10 kilometrov, nanj pa je že priključenih 110 gospodinjstev, medtem ko je vrednost investicije 41 milijonov tolarjev. Gradnja obeh vodovodnih sistemov je skoraj v celoti že zaključena. Temelje za še zadnji vodovod Pristava - Slatina - Mali Okič - del Velikega Okiča (občina Videm) - Pohorje so položili letos

zgraditi še prečrpalnico v Medribniku, povezovalni cevovod v kraju Gruškovca (vrednost obeh del bo 40 milijonov tolarjev), s tem pa bodo lahko odpravili še težave pri vodooskrbi prebivalcev naselja Meje in manjšega dela Gruškovca.

ASFALTIRANIH LE 60 KM CEST

Cestna infrastruktura je drugo področje med prioritetskimi nalogami občine, ki vsako leto vzame veliko proračunskih sredstev, občina pa je morala že prvo leto delovanja poskrbeti za gramoziranje in razširitev nekaterih cest.

Asfaltiranje ceste pri Štuhečevi kapeli v Gradiščah.

jeseni, s tem vodovodnim sistemom pa bo področje vodooskrbe gospodinjstev na območju občine pokrito v celoti. Sistem na cirkulanskem koncu bo dolg 14 kilometrov, investicija bo stala 130 MIO tolarjev, z izgradnjo tega sistema pa bodo v občini rešili še vodooskrbo v naselju Paradiž, ki je vezan na vodovod iz sosednje Hrvaške (Ivanec). **Bratuša** je poudaril, da bodo z gradnjo vodovodov nadaljevali še prihodnje leto, ko bodo morali

V prvih dveh letih so morali, po besedah Bratuša, na ceste navoziti kar 50 tisoč m³ gramoz, nekatere ozke ceste so razširili, ublažili so tudi nekatere cestne vzpone, tako da so najprej izboljšali stanje na nekaj kilometrih cest. V občini Gorišnica je po zadnjih podatkih 176 kilometrov krajevnih in 45 lokalnih cest, od tega je asfaltiranih le 60 kilometrov.

V letu 1995 so modernizirali ceste med Zamušani in Tivolci in dva

Temeljni kamen za zadnji vodovod v občini.

krajša odseka v Gradiščah. Kot je povedal **Slavko Bratuša**, so imeli v lanskem letu veliko več dela na cestah, tako so asfaltirali nekaj manjših odsekov v Gorišnici, cesto v Zamušanih, odsek v Cunkovcih, vreme pa jih je zmotilo pri asfaltiranju cest v Medribniku, Pristavi, Gradiščah in Tlačinah, tako da so morali nekaj teh del prestavitvi še

na začetek letošnjega leta. Preplastili so tudi krajše ceste v Forminu, Muretincih in Paradižu. Letos so dokončali z modernizacijo ceste v Zamušanih, Tivolcih, asfaltirali so daljši odsek cestne povezave pri kanalu med Zagojiči in Gorišnico, strmi vzpon v Brezovcu, nadaljujejo pa še z deli v Gradiščah in Gruškovcu. Preplastili so cesto Moškanjci - Formin - Cunkovci, uredili in asfaltirali avtobusno postajališče in center v Cirkulanah ter modernizirali tri cestno - železniške prehode. Bratuša je povedal, da je skupna vrednost teh investicij okrog 200 milijonov tolarjev, ena od novih pridobitev občine pa je tudi pločnik ob magistrali med Gorišnico in Moškanjci, ki še v celoti ni zaključen.

V občini se je širilo tudi telekomunikacijsko omrežje, za kar so skrbeli posamezni vaški odbori (na območju nekdanje KS Cirkulane), povečali pa so tudi moč centrale v Gorišnici. Širili so še sistem kabelske televizije na območje Cirkulan in z deli še nadaljujejo, v zadnjem času so modernizirali elektrifikacijo, saj so posodobili omrežje in trafo postaje za povečanje električne moči. Kot

je dejal Bratuša, so poskušali na področju infrastrukture narediti več tudi za urejanje okolja, saj so morali sanirati več divjih odlagališč, poskrbeli pa so tudi za ureditve cvetličnih gređ, avtobusnih postajališč po nekaterih naseljih, za cestno razsvetljava in za vzdrževanje pokopališč.

„Veliko dela smo imeli v občini tudi s pripravo vseh dokumentacijskih papirjev za gradnjo prizidka z večnamensko dvorano v Gorišnici. Skupna vrednost te investicije je 700 milijonov tolarjev, v prvi fazi pa bomo zgradili večnamenski prostor, kar nas bo stalo okrog 400 milijonov tolarjev. Lahko bi rekel, da smo že tik pred gradnjo šolskega prizidka v Cirkulanah, saj imamo za gradnjo pripravljene vse potrebne papirje in bomo temelje položili že prihodnje leto. Ena od novih in zelo pomembnih pridobitev v naši občini bo tudi novi zdravstveni dom v Cirkulanah (s tem bomo pridobili tudi dve stanovanji), objekt bo namreč še do konca leta pod streho, investicija je vredna 40 milijonov tolarjev, pri tem pa nam je Ministrstvo za zdravstvo obljubilo 12 milijonov. Če bi združil triletno delo v infrastrukturi, bi moral reči, da smo v tem času za to področje porabili dobrih 400 milijonov tolarjev, približno 150 milijonov pa na leto,“ je ob koncu še povedal **Slavko Bratuša**.

TM

POGOVOR Z ŽUPANOM SLAVKOM VISENJAKOM - PRVI MOZ OBCINE JE ZADOVOLJEN S TRILETNIM DELOM

Prvi mož lukarsko - haloške občine Gorišnica je Slavko Visenjak, doma iz Moškanjcev, po poklicu inženir agronomije in zaposlen v Perutnini Ptuj. Nekateri občani ga že dobro poznajo, kajti ne manjka skoraj na nobeni slovesnosti ali prireditvi v občini, je zmeraj kratek in jedrnat pri svojih nagovorih,

vedno pa nasmejan in uglajen mož „občinske“ postave. V treh letih je župan Visenjak županoval občini, ki je ponosna na že opravljena dela in ima tudi že nove načrte, župan pa je uspel poiskati „prave“ ljudi za občinsko upravo in vzpostaviti delovno sodelovanje tudi v najvišjem organu občine, občinskem svetu

torej. Prvi številki občinskega glasila Vesti iz vasi smo želeli na pot pomagati tudi z daljšim pogovorom z županom Slavkom Visenjacom, z njim pa smo se pogovarjali na začetku letošnjega zadnjega meseca v letu...

Gospod župan, kako se spominjate začetnih korakov ob ustano-

vitvi nove ravninsko - haloške občine Gorišnica pred tremi leti, ko ste pravzaprav začeli skoraj iz nič? Česa ste se kot župan in vodstvo vaše občine najprej lotili?

Župan Slavko Visenjak: „Ko se je začelo govoriti o občini Gorišnica, moram povedati, da še nisem direktno sodeloval pri pogovorih v KS, bil sem le bolj aktiven pri gasilcih in v kulturi, delo same takratne KS pa mi ni bilo najbolj poznano. Lahko bi rekel, da sem nekoliko nevesč stopil v novoustanovljeno občino s kandidaturo za župana. Pozneje se je izkazalo, da to ni ostala samo stara KS, ampak da smo v trenutku dobili naloženega veliko dela in obveznosti. Bilo je res nekaj težav na samem začetku z združitvijo dveh KS v občino Gorišnica, nekateri so celo želeli, da bi krajevni skupnosti ostali, tako v Gorišnici kot v Cirkulanah, vendar smo z ustrežno razlago prišli do zaključka, da dve KS pomenita za občino samo podvajanje dela, podvajanje interesov. Naša občina je majhna, zato smo bili prepričani, da KS ne potrebujemo in moram reči, da se je v treh letih to pokazalo za dobro odločitev. Že na začetku smo se organizirali v vaške odbore, v katerih so predstavniki vsake vasi v občini, ki potem izražajo skupno voljo in interese naših občanov.“

Kako ste v triletnem obdobju sodelovali z vaškimi odbori in ali se je vmes tudi kdaj poznalo nekdanje delovanje dveh KS? Sicer pa ste ena izmed redkih slovenskih občin, ki ni pokazala interesa po razdružitvi? Kako vam je torej vendarle uspelo ostati skupaj?

Župan Slavko Visenjak: „Za to smo morali opraviti kar veliko del in morda je bil ravno občinski svet tisti, ki je v sodelovanju z vaškimi odbori znal prisluhniti ljudem in njihovim potrebam, vse to pa uvrstil v kratkoročne in dolgoročne plane. Najprej smo rekli, da bomo nadaljevali z delom nekdanjih KS, zato smo nadaljevali z že načrtanim delom v KS in lahko povem, da smo veliko tega že uresničili, kljub

temu da je za občino to pomenilo precej finančnih obveznosti. Smo pač nasledniki KS, ostali smo skupaj in na nobeni strani ne vidim interesa po razdružitvi, kajti samo skupaj lahko naredimo več.“

Kateremu področju ste na začetku delovanja občine posvetili največ pozornosti, torej dali prednost in tudi več denarja?

Župan Slavko Visenjak: „V občini smo povezani preko mnogih odborov in komisij, na katere se ljudje obračajo in v njih deluje preko 70 članov, ti pa na nek način pomagajo občini. Odmisliti seveda moram vse tiste začetne težave ob ustanovitvi, kljub temu da nihče ni vedel kaj in kako, nismo vedeli, kakšni bodo proračuni, nismo pa imeli tudi ustreznih prostorov za normalno delo občinske uprave. Spominjam se, da ob prihodu na sedež občine se nisem imel kam sesti, zato je bilo najprej potrebno poskrbeti za osnovno opremo, potem nam je država v dobrem pol letu namenila nekaj sredstev za zagon občine. Najprej smo se morali organizirati, nato smo nadaljevali s plani, načrtanimi v obeh KS, največ seveda na področju infrastrukture. Že v predvolilnih obljubah smo dejali, da bo vodo v našem mandatu dobilo vsako gospodinjstvo v občini. Prepričan sem, da bomo to v prihodnjem letu uspeli realizirati z izgradnjo tretjega vodovoda, ne manjka pa nam tudi problemov s cestami, ki smo jih uspeli nekaj kilometrov že asfaltirati, v ospredje pa smo v bodoče dali področje družbenih dejavnosti.“

Lahko bi dejali, da ste kot občina danes uspešni, saj zaključujete nekatere pomembne investicije. Katere so te investicije in koliko proračunskih sredstev ste morali zanje nameniti?

Župan Slavko Visenjak: „Največ proračunskega denarja smo morali vložiti v ureditev infrastrukture, torej v izgradnjo vodovodov in modernizacijo cest, omeniti moram tudi dokončanje mrliške vežice v Cirkulanah. Samo področje družbenih dejavnosti prihaja šele

sedaj v ospredje, ravno v tem času smo namreč sredi izgradnje zdravstvenega doma v Cirkulanah, kajti že v prvem letu delovanja smo se v občini projektno lotili področja zdravstva, saj imamo za to področje dobro komisijo in smo tudi s pomočjo države prišli tako daleč, da bo nov objekt v Cirkulanah še letos pod streho. Naš velik projekt je tudi izgradnja večnamenske dvorane in šolskega prizidka v Gorišnici. Ob tej priliki se naj zahvalim občanom, da so glasovali za samoprispevek, ki nam bo pri tem v veliko pomoč. Sicer bo to tudi največja in najdražja investicija v občini, prihodnje leto pa moramo vsekakor začeti z gradnjo šolskega prizidka v Cirkulanah, ostaja pa še nekaj področij, za katere namenjamo proračunska sredstva.“

TRJE PRORAČUNI IN OKROG 900 MILIJONOV TOLARJEV

Na katerem področju pa je po vašem mnenju največ težav? Ali jih vidite več na haloškem območju občine ali bi lahko dejali, da so to skupne težave predvsem na področju infrastrukture in v šolstvu?

Župan Slavko Visenjak: „Sam ne bi dajal prednosti ničemur, kajti infrastrukturi smo tako dali prednost že ob nastanku naše občine, naslednji proračun pa bo zagotovo drugače zasnovan, bolj v smeri družbenih dejavnosti. Če bi seštel vsa tri proračunska leta, je bil proračun občine Gorišnica težak blizu 900 milijonov tolarjev, od tega je prav gotovo šlo samo za investicije okrog 400 milijonov tolarjev, seveda pa smo posamezna področja v proračunu posebej razdelili.“

Da je občina v teh treh letih postala uspešna, ste si morali pridobiti dober krog strokovnih sodelavcev in sodelovanje z občinskim svetom. Danes zagotovo že lahko govorite o uspehih, o dobrih sodelavcih in o tem, kako vam je uspelo

Župan občine Gorišnica Slavko Visenjak

skupno delo vseh vodilnih v občini...

Župan Slavko Visenjak: „Ljudje smo pač tisti, ki si vedno delimo dobro in slabo v življenju in prepričan sem, da smo imeli pri izbiri občinske uprave kar srečno roko, saj smo dobili ljudi, ki so pripravljani dobro delati in tako tudi delajo. Z občinskim svetom smo takoj na začetku sestavili takšno politiko, ki še danes velja, s svetniki ni bilo nobenih težav, prej dobro sodelovanje, ne glede na to da je sestavljen iz štirih političnih strank. Naš moto je bil že na začetku, da želimo skupaj narediti čim več za kraj in ljudi, s politiko pa si lahko na nek način tudi pomagamo. Čeprav v začetku nismo vedeli, kaj pomeni biti občina, pa nam je uspelo navezati mnoga poznanstva, pridobiti krog prijateljev in tistih, ki nam lahko pomagajo, zato lahko po treh letih že odpremo marsikatera vrata, tudi pri slovenskih ministrih. Občinski svet je v veliko pomoč pri vseh nalogah v občini, kajti vidi se strokovno in dobro delo v občinskih odborih in komisijah, sam župan in uprava bi bila za občino veliko premalo.“

V OBČINI NA OBISKU SEDEM MINISTROV

Kako vam uspelo v tako kratkem času v občino pripeljati toliko ministrov?

Župan Slavko Visenjak: „Ne spomnim se, da bi pred nastankom občine imeli na obisku katerega od ministrov, do danes pa smo jih sprejeli že sedem in mnogo državnih sekretarjev. To nam je bilo v veliko pomoč, tega si želimo tudi v bodoče.“

Bi lahko bi po treh letih že naredila nekakšen prerez vašega županovanja in kaj bi ob tem dejali, ali je bila občina Gorišnica v tem času uspešna občina?

Župan Slavko Visenjak: „Tega ravno ne bi rekel, naj to oceno dajo naši občani, prepričan pa sem, da bomo lahko po štirih letih predstavili resnično nek prerez našega dela, uspehov in tudi financ. Že na svoji prvi predstavitvi, ko so me ljudje izvolili za župana, sem rekel, da bodo lahko samo občani tisti, ki bodo ocenjevali delo župana, njegove sposobnosti in delo občinskega sveta.“

Ste se morda v tem obdobju kdaj srečali tudi s težavami pri določitvi sedeža občine?

Župan Slavko Visenjak: „Sedež in tudi ime občine je določila država, temu seveda nismo nasprotovali, vendar nekaj posebnega v tej smeri nismo storili ali aktivneje peljali kakega postopka. Mi smo omogočili občanom v Cirkulanah, da je tam dvakrat tedensko odprta

občinska pisarna, nekaj časa sem tam imel tudi uradne ure, vendar se za to ni pokazalo kaj dosti interesa. Občanom sem seveda na voljo v Gorišnici, kjer je torej sedež občine, vsak občan se lahko oglasi v moji pisarni in prisluhnil mu bom.“

Čaka vaš še eno leto županovanja v občini Gorišnica. Kako ste začrtali to pot in kako jo želite izpeljati?

Župan Slavko Visenjak: „Okvirne plane kot župan že imam tudi za zadnje leto mojega županovanja, vendar o teh planih danes še ne bi govoril. Omenil sem že, da infrastruktura v naslednjem letu več ne bo v prednosti, želimo izboljšati pogoje na obeh OŠ in jih pripraviti na devetletno šolanje, seveda pa zdržati do konca in veselilo bi me, če bomo morda več naredili tudi na področju ljubiteljske kulture. Zelo blizu smo tudi gradnji poslovno - stanovanjskega objekta v Gorišnici, radi pa bi modernizirali tudi mrliško vežico v Gorišnici, potem pa se večji plani za leto 1998 počasi zaključujejo. Na drugi strani je naloga občine tudi, da podpira razvoj gospodarstva, kmetijstva in turizma, čeprav za to iz državne blagajne ne dobi nič, zato pa smo sami v občini ogromno proračunskih sredstev vložili ravno v ta področja. Gospodarstvu in kmetijstvu smo v treh letih namenili skupaj 60 milijonov tolarjev, kar je vsekakor premalo, vendar smo pripravljene pomagati našim obrtnikom in kmetom.“

Kako ste se pa v teh letih počutili v vlogi župana in kako nameravate s tem zaključiti? Bi se strinjali, da je bilo mesto župana za vas na nek način tudi izziv?

Župan Slavko Visenjak: „Dejal bi, da se v vlogi župana sploh ne počutim slabo, to pa zato, ker vidim rezultate in ljudi, ki stojijo za občino z manjšimi odstopanji, pri teh pa gre predvsem za nepoznavanje našega dela in včasih prihaja tudi do izsiljevanja. Kljub vsemu kot župan občine Gorišnica vidim tudi v tej vlogi neko zadovoljstvo in

postati župan je bilo zame nekaj novega in odgovornega.“

ŽUPANOVE ŽELJE OB NOVEM LETU

Tale najin pogovor bo objavljen v prvi številki občinskega glasila občine Gorishnica. Kako to, da ste se v občini odločili poleg kabelske televizije izdajati tudi svoje glasilo?

Župan Slavko Visenjajk: „Temu ne bi rekel ravno občinsko glasilo, bolj informiranje občanov približno 2.000 gospodinjstev. Malo je takih, ki imajo možnost gledanja kabelske

televizije, mislim da jih je blizu 600 po vsej občini, tudi v Cirkulanah, ostali pa te možnosti do sedaj še niso imeli, zato jih želimo preko pisane besede bolje informirati. Prepričan sem, da bodo tudi na tak način razumeli, kaj se dela v občini, kaj želimo narediti.“

Kakšne želje ima župan Slavko Visenjajk ob novem letu 1998 in ali se obeta še eno občinsko silvestrovanje?

Župan Slavko Visenjajk: „Moja največja želja je še zmeraj ta, da občani sodelujejo z vodstvom občine tako kot do zdaj, da preko

vaških odborov, občinskih odborov in komisij poskušamo delati tako, kot smo delali doslej. Tako bomo lahko realizirali marsikatero potrebo naših občanov, čeprav, proračun ni tako bogat, kot bi si mi želeli, vsega pač v štirih letih ne moremo postoriti in morda bi morali za več dela zaposliti še koga več v občinski upravi. Napovedujem seveda tudi letošnje občinsko silvestrovanje, pripravljamo velik ognjemet in zato že sedaj lepo povabim vse občane, da praznujejo z nami in se nam pridružijo. Skupaj si bomo zagotovo izrekli veliko dobrih želja ob novem letu 1998.“ TM

OBNOVA DOMINKOVE DOMAČIJE - PANONSKA DOMAČIJA SREDI GORIŠNICE

Tipična panonska domačija krita s slamo je danes v Sloveniji že prava redkost. Najstarejša med še ohranjenimi te vrste pa je Dominkova domačija v Gorishnici, stara približno 300 let. Do letošnjega leta je že počasi tonila v pozabo, bila je potrebna temeljite obnove in prvi so se nanjo spomnili mladi raziskovalci OŠ Gorishnica z raziskovalno nalogo. Uspelo jim je pritegnili tudi vodstvo občine, skupaj so povsod našli mnogo posluha za obnovo in tako se je najprej začel postopek za odkup domačije, posvetovanje z Zavodom za spomeniško varstvo, Dominkova domačija pa je že v letošnjem letu dobila novo „preobleko“.

Od spomladi do jeseni je stara gorišniška domačija, ki leži le nekaj metrov od magistralne ceste Ptuj - Ormož, „gostila“ mnogo mojstrov, ki so ji zamenjali les, na novo uredili gospodarsko poslopje, zamenjali ostrešje in nanj že položili slamo. Preuredili so tudi kmečki vrt, posejali in poželi na bližnji njivi, za hišo uredili ribnik, zasadili brajde na starinski način in odkopali celo stari vodnjak pred hišo. Vsa dela so potekala pod bud-

nim očesom domačina Stanka Arnejčiča, ki je na Dominkovi domačiji spet našel svoje otroške sanje in odkril neizmerno bogato zapuščino tistih, ki so se na domačiji zamenjali v skoraj 300 letih.

občinske komisije za obnovo Dominkove domačije, ves čas spremljali potek obnove in marsikdaj poprijeli tudi za kakšno delo. V decembru pa je Dominkova domačija dobro pripravljena na zimo, pravi Boštjan Rihtar, saj je

Praznik „kožuhanja“ na Dominkovi domačiji

PRAZNIK „KOŽUHANJA“ JE USPEL

Gorišniški učenci so z mentorjem in likovnim pedagogom Boštjanom Rihtarjem, ki je tudi predsednik

obnovljena streha na novo prekrita s slamo, vsi vhodi v hišo so dobro zaprti in hišo varujejo nove ključavnice. Pripravljen imajo tudi že ves material za notranje in zunanje omete, maja prihodnje leto

pa bo na domačiji potekala že prva delavnica restavriranja predmetov. Delo si bodo razdelili dijaki srednjih lesarskih šol iz vse Slovenije ob pomoči svojih mentorjev, sredi leta pa naj bi Dominkovo domačijo tudi uradno odprli za javnost.

Ampak do takrat je še precej časa in veliko bo potrebno še postoriti, pravi Boštjan Rihtar, čeprav je okolica hiše že skoraj urejena. Posajena je vinska trta (brajde) in ob ribniku drevesa, na njivi je posejana rž, spomladi bo obnovljen tudi

vodnjak, za vrt ob hiši pa skrbela bližnja sosedka, v koruzjaku pa je že spravljen prvi letošnji koruzni pridelek.

Letošnji jesenski praznik na Dominkovi domačiji, ali 1. praznik ličkanja in koruznih dobrot, je bil pravi praznik za občino. Pripravili so bogat kulturni program, predstavili Dominkovo domačijo in njeno prihodnost ter obudili spomin na star vaški običaj ob „kožuhanju“. Na obiskovalce je praznik naredil dober vtis, sodelujoči so se

zelo potrudili, otroci so pokazali vse mogoče izdelke iz ličkanja in koruze, domače gospodinje pa so spekle toliko koruznih dobrot, da so lahko bogato obložile mizo.

Prihodnje leto občina Gorišnica že načrtuje program prireditve na Dominkovi domačiji, ki bo postala tudi nekakšen center osrednjega dogajanja. Že maja se bo tam pripravilo kmečko gostovanje, polti kmečka žetev; in tako se bodo letnim časom primerno nadaljevale vse prihodnje prireditve. *TM*

MIKLAVŽ OBDARIL VSE OTROKE

Najbolj pridne je Miklavž obdaril.

Le kakšen bi bil mesec december, če ne vesel in v praznično vzdušje odet zadnji mesec leta. Otroci imajo ta mesec najraje, kako tudi ne, saj jih v dobrih treh tednih

obiščejo in obdarijo kar trije možje, poleg Miklavža še Božiček in čisto na koncu dedek Mraz. Še posebej nestrpno pa so otroci na začetku meseca čakali na prihod Miklavža,

ki je tudi letos prišel v spremstvu parkeljnov in angelčkov, obdaril pa je vse otroke, tudi tiste poredne.

Otroci so Miklavža čakali že na predvečer njegovega godu, 5. decembra, potem pa še na nekaterih prireditvah, kjer so mu pripravili tudi bogat kulturni program. V petek, 5. decembra, je bilo tudi v Gorišnici, v prostorih kinodvorane, vse skrbno pripravljeno na prihod Miklavža. Otroci so bili tokrat bolj mirni kot ponavadi, veselili so se, ko je vstopil v dvorano in vsi so razmišljali, le kaj jim bo prinesel ta dobri mož. Miklavžu so ves čas prepevali, pripovedovali o sebi in nekateri vmes tudi jokali, ampak tisti dan je bil vesel za malčke in njihove starše, saj ni noben otrok ostal brez miklavževega darila. Miklavž pa je ob slovesu obljubil, da se v te kraje ponovno vrne prihodnje leto decembra. *TM*

OBCINSKI PRAZNIK

Občina Gorišnica praznuje svoj praznik na god Sv. Ane, 26. julija, ko se v čast občinskega praznika organizirajo prireditve. Priprave za izvedbo prireditve vodi odbor, ki ga imenuje občinski svet in šteje štiri člane. Ti pripravijo program prireditve, katerega sprejme občinski svet.

GRB OBCINE

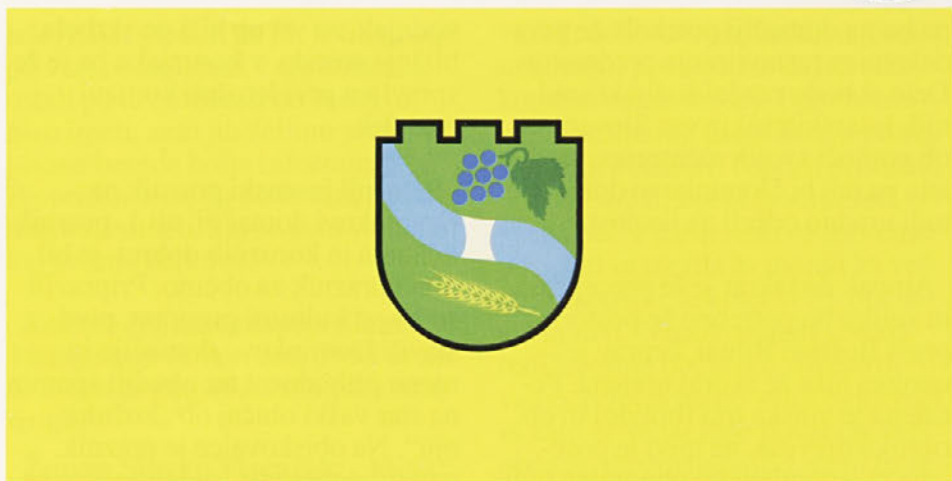
Grb ima obliko ščita. Zelena pomeni rast, rodovitnost in novo življenje, saj je gorišniška občina izrazito kmetijsko področje, na katerem se ljudje ukvarjajo z živinorejo, poljedelstvom in vinogradništvom. Modra barva je

barva neba in vode, ki na grbu predstavlja reko Dravo. Bela barva predstavlja most preko Drave, ki sedaj združuje prebivalce na obeh bregovih. Grozd in trtin list simbolizirata gričevnat vinoroden svet, ki se razprostira na desnem bregu reke, kjer se z vinogradništvom ukvarjajo intenzivneje.

Grb občine Gorišnica

Rumena barva pomeni svetlobo in toploto, simbolizira svetlo prihodnost in žarek upanja, da bo sodelovanje prebivalcev uspešno. Žitni klas simbolizira poljedelstvo, s katerim se intenzivno ukvarja veliko ljudi na tem območju.

Zastava občine Gorišnica

ZASTAVA OBČINE

Je rumene barve. Razmerje med širino in dolžino zastave je ena proti dve. Na sredi zastave je grb, ki po višini zavzema polovico širine zastave.

Avtorica grba in zastave je domačinka Sandra Belšak.

PK

ČASTNA OBČANA OBČINE GORIŠNICA

Občina Gorišnica je ob prvem in drugem občinskem prazniku na Anino, meseca julija, imenovala častna občana: že pokojnega dr. Vladimirja Bračiča, drugi častni občan pa je letos postal dr. Stanko Ojnik.

Dr. Vladimirju Bračiču so naziv častnega občana občine Gorišnica podelili šele po njegovi smrti, listino častnega občana pa je prejela njegova žena. Domačini - Barbarčani bi se mu radi na tak način zahvalili za vsa njegova prizadevanja in zasluge na kulturnem, znanstvenem in strokovnem področju.

Dr. Bračič se je rodil leta 1919 v Cikulanah, v svet pa ga je potem popeljala želja po znanju, odločil se je za učiteljski poklic in vendar na svoj domači kraj ni nikoli pozabil. Sam se je velikokrat vračal v rodne Haloze in zanje naredil hvale vredno delo. Ko se je vračal v rodni kraj, je domače dijake navdušil za gledališke predstave in tako je tudi sam postal član PD Franček Kozel

Cirkulane. Večkrat je bil član upravnega odbora, od leta 1951/52 je bil tudi predsednik društva in pozneje je postal njegov častni član. Kot geograf je postavil največji spomenik svojemu rojstnemu kraju, svojim Halozam, ko je zagovarjal doktorsko disertacijo. Svoj doktorat je namreč posvetil Halozam in tako širši slovenski javnosti razgrnil gospodarske in socialne probleme Haloz. Njegova raziskovanja Haloz pa so izšla v dveh knjigah. Skupaj je napisal 7 knjig in nad 300 člankov, kasneje je svojim delom dodal še študijo, ki je izšla v posebni publikaciji ob 200-letnici osnovnega šolstva v Cirkulanah in brošuro, ki jo je namenil PD Cirkulane, in je izšla ob 90. letnici društva. Dr. Bračič ima veliko zaslug tudi za ustanovitev knjižnice PD v Cirkulanah. Domačini se spominjajo, da jih je vedno nagovoril s stavkom „Dragi moji Barbarčani“ in po vseh letih so se mu želeli oddolžiti, čeprav po smrti, zato so dr. Vladimirja Bra-

Dr. Vladimir Bračič

čiča imenovali za prvega častnega občana občine Gorišnica.

Častni občan prof. dr. Stanko Ojnik

Stanko Ojnik se je rodil v Moškajncih leta 1932 kot drugorojenec očetu Petru Ojniku, gostilničarju in

Dr. Stanko Ojnik (desno)

posestniku, ter materi Ani, rojeni Šegula. Po končani gimnaziji na Ptuju, se je Stanko Ojnik vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani, leta 1956 je v domači fari sv. Marjeta v

Gorišnici daroval prvo sveto mašo in nato s študijem nadaljeval. Pozneje je postal doktor, bil je tajnik škofa Držečnika, ga spremljal na koncil v Rim in tam se je

potem vpisal na Lateransko univerzo. Leta 1967 je zagovarjal drugi doktorat iz cerkvenega prava, v tem letu je napravil tudi magisterij, leta 1972 je bil imenovan za izrednega profesorja za kanonsko pravo na teološki fakulteti v Ljubljani in v Mariboru, kjer predava še danes. Kot gostujoči profesor predava še v Berlinu, Parizu in Gradcu.

Dr. Ojnik je bil dolga leta tudi predsednik cerkvenega sodišča prve in druge stopnje, predlagan za varuha človekovih pravic v Sloveniji, sicer pa je pisec številnih knjig in razprav o civilnem in cerkvenem pravu.

Danes dr. Stanko Ojnik živi in dela v Mariboru. Občina Gorišnica mu je naziv častnega občana podelila ob drugem prazniku občine julija letos.

TM

PROSVETNO DRUŠTVO RUDA SEVER GORIŠNICA

sestavljajo naslednje sekcije (po številčnosti):

- MEŠANI PEVSKI ZBOR - 35 članov

- nastopa na vseh važnejših prireditvah v občini in širše (nazadnje na dobrodelnem koncertu Karitas v Ptuju);

- TAMBURAŠKI ORKESTER - 12 članov

- letos praznoval 100-letnico delovanja, ob tej priliki je bila pri nas tudi državna
- tamburaška revija, preko 30 nastopov letno;

- MOŠKI OKTET - 8 članov

deluje že drugo leto;

- LJUDSKE PEVKE IZ MALE VASI - 4 članice

delujejo že drugo leto z odmevnimi nastopi po domovini, izdale tudi kaseto

Jurij CVITANIČ

KPD CIRKULANE

Nezadržno se bliža konec leta in kmalu bomo obrnili še zadnji list papirja na koledarju. Stopili bomo v mesec, ko se bo narava odela v belino snega in se potuhnila pred mrazom k počitku, v nas pa se bo porodila toplina čustev in dobrih želja. Za trenutek bomo pozabili na tegobe vsakdanjika, prijazni stisk roke in topla beseda nas bosta zblížala in vsaj za trenutek, za

kratek čas, bo vsak od nas postal človek - človek z veliko začetnico. In prav v ta čas, čas topline in prijaznih želja, želimo člani KPD „F. KOZEL“ Cirkulane na široko odpreti vrata vsem ljudem dobre volje. Spol in starost nista pomembna. Zaželjena je le volja in veselje do amaterske ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti. Za vse nas, ki se trudimo že nekaj let, je

predvsem pomembno, da ohranimo kulturno dediščino naših dedov in babic ter nadaljujemo začeto delo iz leta 1899. Ob tej priliki bi se rad toplo zahvalil vsem članom in članicam, ki neumorno vlečejo voz 100 obletnici naproti. Prav njim gre zahvala, saj si v naglici sodobnega časa še prizadevajo ohraniti običaje naših prednikov. S ponosom lahko povem, da v sklopu društva

delujejo različne sekcije - pevska, gledališka, tamburaška ter knjižnica. Vse so uspešne, saj gostujejo tudi izven domačega kraja in tako predstavljajo svojo občino v pesmi, besedi in sliki. Gledališka skupina bo v sezoni 97/98 ponavljala komedijo GOSPA MINISTRCA, saj v pretekli sezoni nismo uspeli uresničiti vseh načrtovanih gostovanj. Zato želimo v tej sezoni obiskati predvsem sosednje občine in kraje, kjer smo bili vedno lepo sprejeti. V mislih imam Veliko Nedeljo, Zavrč, Ponikvo, Laško,... Prav gotovo bomo ponovitev napravili tudi na domačem odru.

Vsem ljudem naše občine želim vesele božične praznike ter srečno, zadovoljno in zdravja polno novo leto 1998.

Predsednik KPD Cirkulane: Miro Lesjak

Z gledališke predstave „Gospa ministrca“.

TRETJE MARTINOVANJE NA BORLU

Med starodavnimi zidovi borlskega gradu je bilo na Martinovo soboto znova veselo, saj je mošt postajal vino, klopotec je glasno pel, vinogradniki pa so se veselili in hvalili letošnjo več kot odlično vinsko letino. Turistično društvo Cirkulane je že tretjič ob sodelovanju z občino Gorišnica in Društvom vinogradnikov in sadjarjev Haloze organiziralo pravo haloško martinovanje, čar te prireditve pa so vinogradniške igre.

Letošnje vinogradniške igre, tako jih imenujejo organizatorji, so bile drugačne od lanskih in v tekmovanju so se znova pomerile ekipe iz posameznih vasi gorišniške občine. Tekmovalci so morali v koš pobirati grozdne jagode, na kuhalnici prenašati kostanje, odgovarjati na vprašanja in s „puto“ (brento) na rami zaplesati še ob taktih glasbe. Najboljšo ekipo je čakala nagrada, organizatorje haloškega martinovanja pa ni zmotilo slabo vreme, saj

so pripravili tudi bogat kulturni program, že po tradiciji krst mošta z molitvijo in vsem obiskovalcem ponudili mnoge haloške dobrote.

KO TI V HALOZAH UKRADEJO KLOPOTEC, MORAŠ ZANJ DRAGO PLAČATI...

Do letošnjega leta nismo vedeli, da tudi za klopotec ali po slovensko „žlaptek“, pa četudi je haloški, veljajo posebni zakoni in pravila. Tako naj bi bilo v 21. členu Zakona o klopotcih zapisano, da je le-tega potrebno sneti na Martinovo, 11. novembra, kajti drugače ti ga snemajo drugi, da ga zaščitijo pred vremenskimi nepravilnostmi, za lastnika klopotca pa to pomeni vsekakor kazen. Prav to pa se je leto jeseni zgodilo, verjeli ali ne, Stanislavu Golc iz firme HALO, ki je s sodelavci pripravil študijski krožek na temo Haloški klopotec, sam pa pozabil na svojega in tako so imeli dobrotniki klopotcev iz Malega Okiča in Slatine vsaj nekaj dela.

Vinogradniške igre

Ukradeni klopotec na varnem

Vodilni v akciji, Rajko Lesjak, je pripovedoval: „Akcija se je začela v zgodnjih jutranjih nedeljskih urah, ko se je vesela organizirana družba podala proti Pintarjevi domačiji. Veselje nas je minilo, ko smo videli kako visoko „lojtro“ (lestev) bi potrebovali, ampak pri Pintarjevih, kjer nimajo niti psa, smo vse to dobili. Klopotec je bil dobro pritrjen in potrebovali smo še ključce, vendar je matica že popustila in klopotec smo lahko varno sneli, ga odnesli v Mali Okič, kjer je ostal skrit na varnem. Tako smo znova dokazali, da zakone najprej kršijo tisti, ki nam jih vtepajo v glavo. Naš trud pa ni bil zaman, saj smo na prazno ranto napisali pogoje, pod katerimi bomo vrnilo klopotec, gospod Golc pa se tega seveda mora držati...“

Veselja, smeha in dobre volje v Halozah tistega večera ni manjkalo, kajti „kršitelj“ Golc je poskrbel, da se je na mizi znašla pečena purica, poskrbel je za zvrhane majolke vina in zadišala je haloška gibanica. Odgovoriti je moral le na nekaj vprašanj, potem pa si je znova prislužil svoj „svoj“ klopotec, katerega ga bo moral prihodnjo jesen boljše čuvati. Dobrotniki klopotcev so se tistega večera spomnili še srebrne poroke **zakoncev Matilde in Stanislava Golca**, gospod župnik je opravil krajšo slovesnost, „svatje“ pa so se v Halozah veselili še dolgo v noč.

TM

VINSKA TURISTIČNA CESTA VTC - 11 HALOZE

Največji potencial območja Haloz, ki se razprostira med Pohorjem, Hrvaškim Zagorjem, Dravskim poljem in Slovenskimi goricami, je svojstvena pokrajina. Bogato etnološko dediščino dopolnjujejo številni kulturni in arhitekturni spomeniki. Na osnovi tega dejstva so se haloške občine odločile, da bi med temi znamenitostmi in lepoto Haloz speljali vinsko cesto.

Območje vinske ceste je primerno za številne dopolnilne dejavnosti (kmetije odprtih vrat, vinotoči, izdelava spominkov, družabna srečanja, druženje planincev haloške planinske poti, gostinska ponudba z značilnimi haloškimi jedmi in kvalitetno vinsko ponudbo,...).

Območje zajema izvrstne vinorodne lege, kjer pridelujejo mnoga znana vina.

Vinska turistična cesta se razprostira na nadmorski višini 250

- 400 metrov, v dolžini 50 km in širini 6 - 10 km ob hrvaški meji.

Območje vinske ceste sega v štiri občine: Gorišnico, Majšperk, Videm in Zavrč. Prva seja projektnega sveta VTC-11 je bila 27. 9. 1995, kjer so občinski sveti vseh štirih občin imenovali člane projektnega sveta. Projektni svet je pristopil k pridobitvi delovnih podlag za izdelavo programa zakonodaje, priprave občinskih odlokov (vinotoč, turistična kmetija,...), celostne podobe VTC-11, organizacije kmetijsko turistične ponudbe, programu dejavnosti na VTC-11 (vključitev TD, Vinogradniškega društva in drugih zainteresiranih). Dne 30.10.1995 na osnovi uredbe Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS dostavimo vlogo za pridobitev sredstev (Uredba o finančnih intervencijah in obnovi vasi za

drugo poletje 1995), katera smo namenili za realizacijo programa VTC-11 (izdelava prospekta, oznake na VTC-11). V letu 1997 je bil projekt končan ob udeležbi določenega odstotka sredstev, ki so ga zagotovile občine. Dne 15.09.1997 pristopijo v Timu „HALO“, po naročilu projektnega sveta VTC-11, k izdelavi projekta na javni razpis za dodelitev nepovratnih sredstev iz naslova intervencij za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za leto 1997 v višini 4. milijone SIT nepovratnih sredstev za izvedbo druge faze razvoja VTC-11 Haloze. Ta zajema investicijski razvoj VTC-11 Haloze.

V letu 1997 smo torej zaključili prvo fazo razvoja VTC-11 Haloze z izdelavo celostne podobe VTC-11 Haloze, označili vinsko cesto s kažipotmi ter izdali prvo zloženko gostinsko turistične ponudbe.

Izvedli smo tri študijske krožke po metodologiji Andragoškega centra Slovenije z naslovom:

1. Turistična ponudba na vinski cesti
2. Klopotec kot simbol Haloze
3. Zdravilna zelišča v Halozah

Organizirali smo javno predstavitev VTC-11 in izvedli okroglo mizo na temo Haloze po letu 2000. Haloze smo predstavljali tudi na sejmu GOST TUR v Mariboru.

Iz občine Gorišnica so se za skupno organizacijo turistične ponudbe ob vinski cesti vključili naslednji gostinci in kmetije:

- * Bar „MARINKA“
- * Gostišče „BOTRA“
- * Gostilna „KOLEDNIK“
- * Gostišče „KRONA“
- * Gostišče „PARADIŽ“
- * Kmetija „ARNEČIČ BLANKA-VIDKO“
- * Turistična kmetija „EMERŠIČ“
- * Kmetija „ZVONKO ARNEČIČ“

Ob vinski turistični cesti se nahaja tudi Turistični urad „HALO“, kjer pripravljajo turistične pakete, nudijo prenočišča, organizirajo izlete in vodenje po VTC-11,...

Vinske turistične ceste Haloze ni mogoče spregledati, saj je že ob vstopu v občino Gorišnica možno opaziti oznake in table, ki označujejo potek vinske ceste po

naši občini. Znak in logotip vinske ceste je sestavljen iz jesenskih barv in haloškega klopotca, torej iz časa, ko je ponudba vinske ceste največja. Izdelana je tudi zloženka Vinsko turistične ceste (v kratkem tudi katalog Haloze), ki jo je možno dobiti v Turističnem uradu „HALO“ in na Občini Gorišnica.

Klavdija Munda

MEDNARODNI KULTURNI FESTIVAL IDRIART NA BORLU

Letos smo bili priča že tretjemu mednarodnemu kulturnemu festivalu IDRIART na gradu Borlu in hkrati štirinajstemu v Sloveniji (prvih enajst let se je odvijal na Bledu), zato bi ob tej priložnosti poskušal predstaviti Idriart, njegovo delovanje, cilje in načrte za prihodnost.

IDRIART (kratica za mednarodno kulturno sodelovanje) je ustanovil Miha Pogačnik leta 1981 v Chartresu v Franciji. Miha Pogačnik je v Kranju rojen violinist, ki je svoj glasbeni talent šolal v Nemčiji (kjer sedaj živi) in v Ameriki (kjer je živel 10 leti in je Fulbrightov štipendist). Imel je preko 80 IDRIART festivalov na vseh kontinentih in je odlični predstavnik Slovenije, zato mu je tudi država Slovenija leta 1992 podelila diplomatski potni list z nazivom Kulturni ambasador Slovenije. Leta 1993 je odkril povezanost gradu Borl s srednjeveškim vitezom Parsifalom, ki

je bil eden od vitezov okrogle mize kralja Arturja in pozneje legenda, ki simbolizira poduhovljeno življenje. To odkritje je Pogačnika tako prevzelo, da si je moral grad Borl ogledati že naslednji dan. Kljub klavernemu izledu gradu je Pogačnik kot človek, ki je že nekajkrat prepotoval celi svet, takoj prepoznal v Borlu „spečo princesko“, ki bi jo bilo potrebno s poljubom obuditi v življenje. S pomočjo brata Marka Pogačnika (avtor slovenskega grba) je začutil izjemno energijo gradu na skali, ki lahko še kako pripomore k duhovnemu življenju na gradu. Pomembno je poudariti, da Idriart ni verska organizacija, čeprav se ukvarja precej z duhovnim življenjem oz. kulturo, ki bogati duha in širi naše razglede o notranji podobi človeštva. Naslednje leto je Pogačnik že pripeljal karavano IDRIART na grad Borl. Prvo Idriartovo poletje (8 tednov festivala)

je bilo v znamenju spoznavanja različnih kultur in navad z vmes izjemnimi predstavami, kot naprimer nastop simfoničnega orkestra iz Hamburga, kjer se je pokazala vsa veličina akustike notranjega dvorišča. Mnogo dela je bilo opravljenega, da so gostje imeli vsaj minimalne sanitarne pogoje za bivanje v kampu in za delovanje na gradu. Naslednje leto je bil festival v znamenju aktivnosti SOS-rešimo naše čute, ko so na okroglo mizo povabili ministre in znanstvenike.

Leta 1997 smo načrtovali še večji in odmevnejši festival z glavno točko: Umetnost kot ustvarjalna sila za mir. Za nas domačine je bilo letošnje leto prelomno, saj smo po dvajsetih letih ponovno organizirali tridnevno slikarsko kolonijo in udeležba na koloniji je bila izjemna, omenimo samo slikarja Tisnikarja, Pečka, Goljo, Foltina in druge ter umetnike iz Švice,

Italije (direktorica likovne akademije iz Benetk), Nemčije in Amerike. Vsi so občini darovali eno svoje delo za čas, ko bo na gradu urejena galerija, kar nas tudi obvezuje, da jim bomo lahko znova povabili. Med letošnjimi prireditvami moramo vsekakor izpostaviti še nastop Švedskega kraljevega gledališa s predstavo Romeo in Julija, ki je zelo navdušila občinstvo. Veseli smo bili tudi ponovnega odprtja gostišča na Borlu, ki ga je prevzel priznani gostilničar Stanko Dernikovič iz Cirkulan.

KAKŠNA BO USODA BORLSKEGA GRADU?

Je IDRIART „ta pravi“ partner? Ali je kultura, ki jo prinaša ADRIART, „ta prava“ za naš prostor in čas? Kakšne so še druge možnosti in opcije za nadaljno usodo gradu? S temi in še mnogimi drugimi vprašanji se ukvarjamo na občini: župan, občinska uprava, svetniki in Komisija za IDRIART. V pogovoru z ljudmi smo slišali največ pohval k Idriartovemu programu, so pa tudi nestrinjanja in neodobravanja, še zlasti po prvem incidentu med Idriartom in občani.

V letošnjem letu je bila želja Idriarta, da bi podpisali pismo o nameri (še raje pa pogodbo) za najem gradu Borl za 99 let, s tem, da bi Idriart financiral obnovo gradu v višini 12 milijonov nemških mark in vsa ta leta bi grad tudi vzdrževal. Občina bi po tej pogodbi imela v uporabi toliko gradu kot ga potrebuje (po ocenah dobro tretjino) in je seveda v stanju financirati ustrezní delež za obnovo in vzdrževanje. Zaenkrat še nismo ničesar podpisali, kajti predvsem tretji partner pogodbe Ministrstvo za kulturo še ni reklo svoje besede, pa tudi občina se še pripravlja, da bo o slednjem neposredno povprašala za mnenje svoje občane, predvidoma **FEBRUARJA 1998** na okrogli mizi v Cirkulanah. Po tej okrogli mizi se bomo morali odločiti za ali proti Idriartu, da se ne bi zgodilo, da bi nam morebitni investitorji odšli še pred našo odločitvijo kam drugam. Sicer pa ima Idriart več centrov po svetu (za božič odpirajo center v Mehiki) in prav borlskemu je namenjena vodilna vloga, seveda, če bomo tudi mi domačini za to dovolj zainteresirani. Sicer pa je g. Pogačnik v svojem

predlogu pisma o nameri nakazal nekaj smernic razvoja Idriarta in dejavnosti, kot so naprimer: ustanoviti mladinski simfonični orkester, šola za agrikulturne raziskave za biološko pridelavo hrane, center za izobraževanje odraslih, podružnico banke in druge poslovne institucije, centre za razvijanje ekološkega turizma in predvsem izgradnja zdraviliško - hotelskega kompleksa.

Kakšen je vpliv IDRIARTA z gospodarskega vidika? V letošnjem letu je lokalna razvojna agencija HALO beležila 600 nočitev gostov Idriarta v zasebnih sobah (v glavnem vikendih), zraven so bile še nočitve na Ptuju, Ormožu in v Podlehniku. Zaslužka so imeli tudi gostilničarji, vinogardniki, peki in drugi, nenazadnje smo pa bili vsi skupaj v dveh mesecih deležni brezplačnih kulturnih prireditev, za kar se lahko organizatorjem zahvalimo. Ime Borla in IDRIARTA smo srečali v mnogih člankih, videli v televizijskih reportažah in vse to je bilo predstavljeno v dobri luči.

*Vodja komisije za IDRIART
Andrej Horvat*

LOJZE MATJAŠIČ

Vsak kraj ima ljudi, na katere je lahko ponosen. Tudi v Gorišnici živijo. Tokrat vam predstavljamo Lojzeta Matjašiča, režiserja, igralca, skrbnega očeta in dedka, ki mu oči zažarijo, ko beseda nanese na gledališče.

Gospod Lojze, kdaj ste se navdušili za igranje?

Navdušenje sega v zgodnja otroška leta. Mislim, da je bilo v tretjem razredu, ko sem začutil željo po igranju. Takrat je moja

učiteljica Poldka Stanič pripravljala igrice v šoli in izrazil sem željo po sodelovanju.

Kakšni so bili ti začetki?

Zapleteni, kajti kot otrok sem imel govorno napako in kadar me je kdo kaj na hitro vprašal, sem se ustrašil in začel jecljati. To pa seveda ne gre skupaj z igranjem.

Pa vam je vseeno uspelo?

Seveda. Potem ko mi je učiteljica dejala, da nisem primeren, ker se ustrašim, sem naprosil svojo teto in ta je pregovorila učiteljico, da me je vzela v skupino.

Se spomnite prve vloge?

Kako da ne. To je bila trodejanka „Tam daleč za morjem“, v kateri sem igral patra Kajetana. Zanimivo, da na predstavi nisem niti

enkrat zajecjal, to pa je pomenilo, da lahko ostanem v skupini.

To so bili začetki. Kako pa je bilo kasneje?

V Gorišnici je bilo bogato kulturno življenje. Moja starejša sestra je igrala v mladinski skupini, ki je nastopala v Slomškovem domu (današnja pošta), Danček Šugman je predstave pripravljaval v šoli, v enem od razredov. Vendar je vmes prišla vojna in zavrla kulturno življenje v teh letih. V času, ko smo pričakovali konec vojne, pa smo z Zlatkom Šugmanom in njegovimi prijatelji naštu-dirali dve predstavi. To sta bili Kovačev študent in Darinka.

Kje pa ste jih igrali?

Pri nas doma v skednju. Pripravili smo sedeže in igrali tri predstave, pri čemer je bilo na posamezni predstavi tudi do 60 obiskovalcev. Igralci smo se preoblečili na „štali“, po lestvi prihajali na „oder“, moja mama pa je odpirala zavese, ki so bile narejene kar iz koc.

Ste po koncu vojne nastopali več?

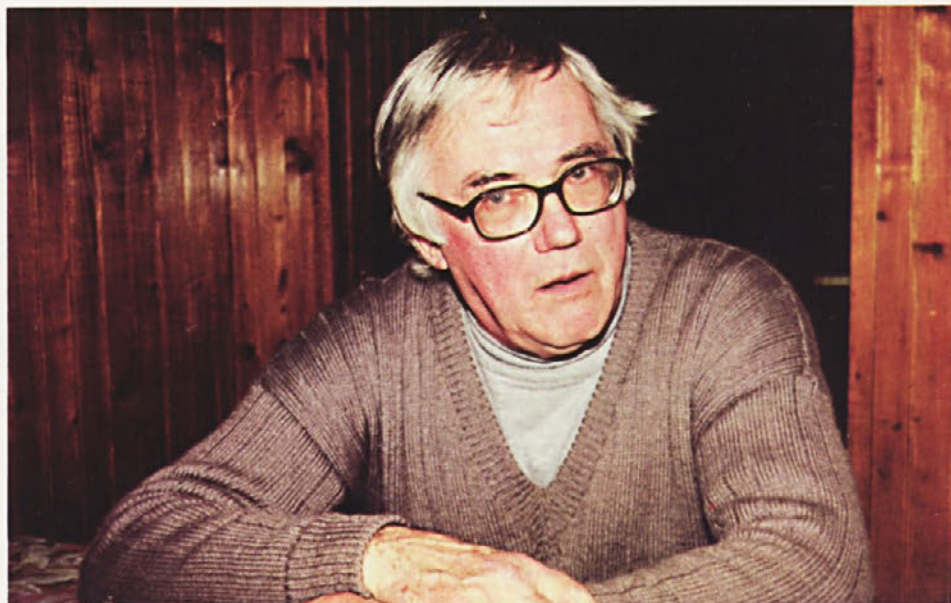
Ja, saj so se začeli mitingi, kamor so nas pogosto vabili. Sam sem igral v skupini Dančeka Šugmana, kar je bila zame velika čast, saj so v njegovi skupini nastopali odlični igralci, od katerih sem se mnogo naučil. Z njimi je bilo res užitek igrati.

Vendar ste mladinci ustanovili svojo skupino.

Seveda, saj nas je bilo veliko. Skupaj smo odigrali dve predstavi, nato pa z Linhartovo komedijo „Ta veseli dan ali Matiček se ženi“ na tekmovanju mladinskih podeželskih skupin v Ljubljani osvojili prvo mesto. Nagrajeni smo bili s 14 dnevi bivanja na morju. To pa je bilo za nas amaterje res nekaj in bili smo izredno ponosni.

Ste bili tako dobri?

Prav gotovo, sicer ne bi zmagali. Pa tudi to je res, da je bila ekipa igralcev izredno dobra. Tako smo vsako leto naštu-dirali 2 - 3 koma-

de, s katerimi smo nastopali. Ves ta čas, pa sem igral tudi v Dančekovi skupini.

Kdaj ste odšli v Ptuj?

Leta 1950, ko so ustanovili pol-poklicno gledališče, sem začel igrati na Ptuj. To so bili lepi časi. Leto kasneje je bilo ustanovljeno poklicno gledališče in v tem času sem dobil povišico pri plači na podlagi uspešno odigrane vloge Pikolominija v Celjskih grofih. Ker takrat še ni bilo akademije, mi je strokovna komisija, ki je spremljala naše delo, z dekretom podelila naziv poklicnega gledališkega dramskega igralca. Kasneje sem vedno obžaloval, da nisem odšel na akademijo, čeprav so me k tej odločitvi nagovarjali gledališki prijatelji. Tako sem igral do leta 1958, ko je ptujsko poklicno gledališče prenehalo delovati.

To vas seveda ni odvrnilo od odrskega ustvarjanja.

Kje pa. So pa nastale težave v tem, da družine nisem želel zapustiti in oditi v Pulo oziroma Zadar, kamor bi lahko šel v službo. V Maribor, ki je blizu, pa mi ni uspelo priti. Tako sem ostal na Ptuj, kjer sem v amaterskem gledališču nastopal kot igralec in tudi režiral.

Se je od tega dalo živeti?

Če bi se, se verjetno ne bi zaposlil v Mlekarni. To je bilo leta 1960,

čez dve leti pa sem predsedal v Haloški biser, kjer sem ostal do upokojitve.

V življenju ste bili velikokrat postavljani na preizkušnjo.

Marsikaj sem moral pretrpeti. Leta 1965 sem v prometni nesreči izgubil triletnega sina, leta 1968 v podobni nesreči še ženo. Nato je umrla še moja mati. Ostal sem sam s tremi sinovi, starimi od 8 - 10 let. Takrat je bilo res težko in danes si ne morem predstavljati, kaj vse sem zmožel... Služba, družina, za katero je bilo treba skrbeti, poleg tega sem redno igral v Ptuj. Sreča, da so bili otroci tako pridni in so mi veliko pomagali. Sami so se odpravili v šolo, pripravili kosilo, ko sam nisem uspel, opravili živino in se pridno učili. Zmeraj so rekli, da bodo opravili vse, samo, da ne bi dobili mačehe.

Vas je poleg igranja veselil še kak drug poklic?

Mogoče sem si nekoč želel postati učitelj, zato sem tudi obiskoval realno gimnazijo v Ptuj. Nikoli pa me ni minila ljubezen do gledališča. Zato sem v časih, ko še ni bilo moderne tehnologije, na roko prepisoval vloge in to s peresom. Cele noči sem posvetil temu delu, saj je bilo čez dan veliko drugega dela.

Danes ste upokojenec, kaj počnete?

Še vedno sem z dušo in telesom igralec. Nastopam kot Martin,

Miklavž, dedek Mraz, Kopjarov Tina, skratka moj urnik je zelo zaseden. Do zdaj sem naredil 250 režij, igral v najrazličnejših predstavah, samo letos sem 12 krat krstil mošt v vino. Poleg teh nastopov režiram pri Veliki Nedelji in v Cirkulanah.

Kakšno gledališče si želite?

Vedno sem bil zagovornik gledališča kot kulturne ustanove. Cenim lepo besedo in ne odobravam alternative, ki se kaže s prostaškim govorjenjem in goloto. Vse to se da narediti veliko lepše tudi na drug način.

Kaj porečete na to, da v Gorišnici ni skupine, ki bi ji lahko pomagali z izkušnjami, ki jih imate?

Saj sem poskušal, celo dvakrat, pa ni bilo pravega odziva. Nato sem odnehal, saj se mi zdelo smiselno, da nekoga priganjam, če ni lastnega interesa. Toliko bolj pa me jezi, da mi očitajo „beg v sosesčino“. Še vedno sem pripravljen pomagati, seveda pa morajo za to biti izpolnjeni določeni pogoji, predvsem tehnični.

Kdo od domačih ima največ veselja do igranja?

Zanimivo, ampak noben od sinov nima ne volje ne veselja. Sin Ratko je na mojo prošnjo igral enkrat samkrat, upam, da so več nasledile vnukinje. Za zdaj še rade nastopajo in to me zelo veseli.

Kakšne načrte imate v prihodnosti?

Veliko jih je, zato Matilda nima šans. V prednovoletnem času bom razveseljeval otroke kot dedek Mraz, zato si želim le trdnega zdravja, da bi še naprej počel stvari, ki me veselijo. Poleg gledališča je to še delo z zemljo in rožami. Zdaj sem vam razkril vse svoje ljubezni.

Na gledališkem področju ste dejavni že 50 let. Ste to obletnico posebej obeležili?

Nameraval sem, pa je prijatelj in režiserja Potočnika, ki bi delo režiral prehitela smrt, zato bom počakal še nekaj let in proslavil 60-letnico gledališkega ustvarjanja.

V to, kolikor vas poznam ne dvomim, le trdnega zdravja vam želim.

PK

ŠPORTNA ZVEZA OBČINE GORIŠNICA

Aprila 1997 so športna društva, ki delujejo na področju občine Gorišnica, ustanovile Športno zvezo občine Gorišnica, katere glavni namen je uveljavljanje in pospeševanje športne dejavnosti v občini.

Trenutno je v Zvezo vključenih osem društev, v katerih se ukvarjajo s tekmovalnim športom, rekreacijo in miselnimi igrami. Po športnih uspehih prednjačita Judo klub Gorišnica in Rokometni klub Pyramidia.

Po organiziranosti in številu članstva pa je potrebno omeniti še Športni društvi Cirkulane in Gorišnica ter Klub malega nogometa Dolane. Kot specifično društvo, ki se ukvarja z miselnimi igrami, pa vključuje športna zveza Šahovsko društvo Gorišnica. Članici Športne zveze pa sta še Teniški klub Gorišnica in Zmajarsko društvo Lastovka.

O razširjenosti športa v naši občini in kvaliteti dela v športnih društvih pričajo uspehi naših klubov, doseženi na medobčinski, državni in mednarodni ravni.

Tekmovalci Športnega društva Judo klub Gorišnica so v tej tekmovalni sezoni prinesli v občino 63 medalj iz šestih držav in kot ekipa dosegli 4 pokale. Še posebej so ponosni na rezultate posameznikov, s kakršnimi se lahko pohvali malo ekip v državi. Damjan Petek je osvojil prvo mesto na svetovnem pokalu v Baslu, Jože Marin pa prvo mesto na svetovnem pokalu v Sofiji.

V Gorišnici smo po zaslugi Damjana dobili tudi medaljo s Sredozemskih iger. Uspešni nastopi pa se nadaljujejo. Zadnji je iz novembra, ko je Jože Marin osvojil odlično tretje mesto na turnirju v Seulu. Ekipno nastopa JK Gorišnica v prvi državni judo ligi, kjer je ob koncu tekmovanja pristala na

petem mestu. Poudariti je treba, da vseh teh uspehov ne bi bilo brez načrtnega dela, ki ga v klubu izvajajo od najmlajših selekcij

Damjan Petek

Rokometni klub Pyramidia

naprej. Prav uspehi najmlajših pa so porok, da se bomo uspehov, kot sta jih dosegla Damjan in Jože, veselili tudi v prihodnje.

Da je delo z mladimi pomembno, se zavedajo tudi v Rokometnem društvu Moškanjci, ki pod imenom RK PYRAMIDIA nastopa v drugi državni rokometni ligi, saj potekajo treningi podmladka v petih različnih starostnih skupinah.

Gre za sorazmerno mlado športno društvo, ki pa z načrtnim in kvalitetnim delom po svojih rezultatih prekaša marsikateri sorodni klub, ki se lahko pohvali z bogato tradicijo. Kadetska ekipa se je v pretekli sezoni uvrstila v polfinalno skupino državnega prvenstva in na koncu osvojila odlično deseto mesto v državi in to v konkurenci velikih klubov, kot so Pivovarna Laško, Gorenje, Slovan...

Uspešno sezono pa je kadetska ekipa kronala z osvojitvijo drugega mesta na mednarodnem turnirju na Madžarskem. Članska ekipa RK Pyramidie pa predstavlja enega glavnih konkurentov za osvojitve naslova prvaka druge državne lige. V pretekli sezoni se jim je za las izmuznilo tekmovanje v končnici, v letošnji sezoni pa so kolo pred

koncem jesenskega dela na prvem mestu druge državne lige.

Med vodilne športne panoge spada v občini Gorišnica tudi šah. Šahovska igra nudi izredne možnosti za razvoj intelektualnih sposobnosti v razvoju mladostnika in ga navaja na pravičen odnos do nasprotnika, na potrpežljivost, samokritičnost,... Prav zaradi tega je v Šahovskem društvu Gorišnica velik poudarek na delu z mladimi, saj je v šahovski krožek vključenih čez sto učencev osnovne šole, njihovi uspehi pa segajo do naslovov na državnih prvenstvih v različnih kategorijah. Člani Šahovskega

ŠPORTNA ZVEZA

OBČINE GORIŠNICA

društva pa že tretje leto uspešno nastopajo v drugi slovenski ligi - vzhod, posamezniki pa so se udeležili tudi evropskih in svetovnih prvenstev.

Seveda pa uspehi teh klubov niso edini. Tudi v vseh ostalih klubih se kaže veliko zanimanje za šport, v kar je vložena veliko truda. Športni društvi Gorišnica in Cirkulane se zraven tekmovalnega športa v nogometu ukvarjata tudi z organizacijo rekreativne dejavnosti v katero se vključuje vse več občanov.

Nekateri so šele na začetku svojega delovanja pa se že lahko

pohvalijo s prvimi uspehi, kar velja za Klub malega nogometa Dolane, ki trenutno vodi v II ligi MNZ Ptuj, drugi pa se šele vključujejo v tekmovalni sistem, kot na primer Tenis klub Gorišnica.

Kljub temu da so uspehi športnikov občine Gorišnica različni, pa imajo vsi nekaj skupnega. Vsi se trudijo popularizirati šport, pritegniti v svoje vrste čim več mladih in jih navajati na zdrav način življenja. Pri tem pa se prav vsi ubadajo z nenehnim problemom pomankanja finančnih sredstev,

saj tekmovanja veliko stanejo, brez njih pa bi šport veliko izgubil.

Drugi, prav tako velik problem, pa je pomankanje oziroma neurejenost tekmovalnih površin in prostorska stiska, ki se kaže predvsem pri dvoranskih športih. Ta problem pa bo na srečo kmalu rešen z izgradnjo večnamenske dvorane v Gorišnici, z urejanjem igrišč v Cirkulanih in v Moškanjcih,... kar kaže na veliko zavzetost občine in vseh občanov za šport.

Davorin Zorli

POSLOVNE INFORMACIJE - AKTUALNI RAZPISI V SLOVENIJI

1. Javni razpis zbiranja predlogov za sofinanciranje investicij v novogradnje in posodabljanje športne infrastrukture v letu 1998 (Ministrstvo za šolstvo in šport RS, Ur.l. RS št. 71/97, stran 5641). Predmet razpisa je sofinanciranje investicij v novogradnje in posodabljanje športne infrastrukture v letu 1998 in sicer za manjkajoče športne objekte v lokalnih skupnostih do zadostitve minimalnega standarda šolstva in športa, nadomestni športni objekti, šolski objekti - šolske telovadnice in igrišča, ki presegajo šolski normativ, kot novogradnje ali rekonstrukcije.
2. Javni razpis zbiranja predlogov za sofinanciranje izvajanja izbranih programov skupnih nalog na

področju športa v letu 1998 (Ministrstvo za šolstvo in šport RS, Ur. l. RS št. 71/97, stran 5641).

Predmet razpisa je zbiranje predlogov za sofinanciranje izvajanja naslednjih športnih programov in sicer za naloge, skupne vsem segmentom športa, za vrhunski šport in za šport otrok in mladine.

3. Javni razpis za dodelitev izjemne pomoči kmetijam in pravnim osebam, ki opravljajo kmetijsko dejavnost, ki so ogrožene zaradi elementarnih in drugih nesreč (Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ur. l. RS, št. 71/97, stran 5644). Predmet razpisa je subvencija, ki se bo dodeljevala za izjemno pomoč kmetijam in pravnim osebam, ki opravljajo kmetijsko dejavnost, ki so

ogrožene zaradi elementarnih in drugih nesreč.

OBVESTILA

Vabimo vse posameznike, društva, podjetnike in druge pravne osebe v našo informacijsko pisarno, kjer Vam nudimo aktualne podjetniške informacije, ki jih pridobivamo preko mednarodnih baz in drugih informacijskih sredstev.

Zbiramo zainteresirane podjetnike za pridobitev prostorov v tovarni EME ENGENIRING (v stečaju), zemljišča Tovarne vzmeti Formin in prostorov na gradu Borl.

*Toni PODHOSTNIK,
HALO d.o.o.*

ZIMSKO IZOBRAŽEVANJE NA PODEŽELJU

Vešče gospodinje s svojimi dobrotami.

Pri Arnečičevih so pekli potice

Z decembrom se ponavadi začne urnik zimskega izobraževanja za ženske in vse gospodinje na podeželju, ki ga pripravi Svetovalna služba Ptuj. V nekajmesečni program

izobraževanja preko tečajev, predavanj in pogovorov so vključene tudi članice Aktiva žensk Cirkulane. 10. decembra so se udeležile tečaja peke potic na domačiji Arnečičevih v Gradiščah.

Tečaj peke petih vrst potic: orehove, makove, skutine, biskvitne in mešane je vodila Marija Rošar, udeležilo pa se ga je

14 gospodinj. Te so si znova pridobile nekaj novih receptov, se naučile novih spretnosti pri pripravi potic in v prihodnje jim bo zagotovo v veselje speči katero od teh slastnih krušnih dobrot. V januarja bodo članice Aktiva žensk Cirkulane sodelovale še na enem od tečajev zimskega izobraževanja.

TM

OBČINA GORIŠNICA

vljudno vabi otroke in družine na

Pravljicna večera

28. in 29. decembra 1997

ob 17. uri na Dominkovo domačijo.

Čakajo Vas junaki
iz pravljič, v kulturni
dvorani pa bosta
ob 18. uri
pripovedovala pravljice
LILJANA KLEMENČIČ
in **LOJZE MATJAŠIČ**.

Sodelujejo: Orffov orkester
ZVONČEK pod vodstvom
Slavice Cvitanič, učenci male
šole z igrico **GRAD GRADIČ**
pod mentorstvom Frančke
Vajda ter **PLESALKE** pod
vodstvom Irene Kolarič.

S seboj prinesite škarje in lepilo!

	SESTAVIL: ANTON KOVAČEC	GLIVICA, KI JE POTREB. ZA VRENJE MOŠTA	IZDELOVALEC RISB	STARO IME ZA KOPJE	RADIJSKA NAPOVEDOVALKA SENICA	NAJPOGOŠTEJŠI VEZNIK	MOŽEVA TAJNA ŽENSKA, PRILEŽNICA	BOGATO OKRAŠENA KOČIJA	POGLAVAR VOLKOV IZ KNJIGE O DŽUNGLI
	DRESERKA ŽIVALI								
	NAŠ ŽUPAN (SLAVKO)								
	IME DANSKE FILMSKE IGRALKE NIELSON					ŠKOT. GLAS. (MIDGE)			
	DESNJI PRIT. VISLE GIB. NAVAD. Z ROKO					ST. GRŠKI NOVČIČ SL. ARHIT. (MARKO)			
PRINOS IMETJA (NE DENARJA) V KAKO SKUPNOST, NPR. DOTE V ZAKON	SRBSKA FILMSKA IGRALKA (DUŠICA, roj. 1944)	SL. SKLAD. (OSKAR) NARAMNICA S ČINI			POGANJEK, CIMA, KAL				
MESTO V RUSIJI, SV. OD KAZANA					FOTOGRAFIJA: TATJANA MOHORKO	IZRAELSKO PRISTAN ZORANA ZEMLJA			
KRASOTA, LJUBKOST					ŽELEZOV OKSID AVT. OZNAKA KOPRA			NEKDANJI PREBIV. PIRENEJ. POLOTOKA	
GLAVNI TRG V ST. GRŠKIH MESTIH					TRDNI SEST. DEL ZEMELJ. SKORJE, RUDNINA				
MESTO NA JUGU ŠPANIJE				NAPADALEC	BOGAT, ELEGANTEN MOŠKI (PLAYBOY)				
IME SLOV. PEVKE Z. GLASBE VRČKOVNIK					JAPONSKO PRISTAN. NA OTOKU HONŠU	OKRAS, VREZAN V ZLATO ALI SREBRO	AM. FILM. IGRALEC (CHRISTOPHER)		
DOLG, ZAKRIVLJEN ORIENTAL. NOŽ							SPODNJI DEL POSODE	ZAČETNICI IMENA IN PR. PISATELJA TAVČARJA FIN. PARNA KOPEL	
SRBSKO M. IME, ALEKSANDER					GRŠKI PISATELJ (EMMANUIL, 1836-1904)			OSEBNI ZAI MEK DEŽELA V INDKINI	
	VRSTA ŠVICAR. SIRA Z LUKNJAMI								
	GLASBA ZA ENEGA IZV.							KMEČKO NASELJE	
	BOR TUREL							IME ČRKE M	ZAČETNICI IMENA IN PR. SKLADAT. NANUTA
								OSNOVNA MERA	
	TRIJE GLASBENIKI							PROSTOZIDAR, FRAMOSON	

Težje besede: CALA, ROIDIS, URE, ŽEGARAC

Rešeno križanko pošljite na naslov: Občina Gorišnica s pripisom KRIŽANKA, Gorišnica 52, 2272 Gorišnica. Med prispelimi pravilnimi križankami, bomo izžrebali 3 nagrajence, ki bodo nagrade prejeli po pošti. Imena nagrajencev bomo objavili v naslednji številki.